

PRIMAVARA ȘI APRIL...

*Din zări albastre,—albastre zări,
Un chip de zână s'a 'ncegat
Din basme vechi și din cântări:
E chipul scump și adorat
Al dragii primăveri.*

*Ce dragă-mi ești, ce dragă-mi ești,
In haina mândrului tău port:
A fost așa: să te ivești,
Să stai în față eă—un mort—
C'o zână din povești.*

*Și par'c'ai vrea și tu ce-va
Și nu știi ce, și'ncepi să plîngi,
Te'ndoi de frumusețea ta...
De-un dor ascuns în pept te frîngi
Ș'ai sta, și nu poți sta.*

*Pe panta vârfului cu dor,
In cântul frunzelor de fag,
Cobori încet, dar la isvor
Un Făt-frumos privește vag
Cu ochiul visător.*

*Tresăi surprinsă și rosești,
Pe după brazi te-ascunzi tiptil,
Dar l-ai văzut... și nebunești,
Că mult e drag flăcău April,
Și-ți vine să răcnești.*

*...Vioi cum e, el ți-a zărit
A tale plete fluturând
In vânt, și iată-l a pornit,
Un pas... și'n brațul tremurând
Te-a prins... și i-ai zămbit.*

*Ce dragi!... și cum vă hărjoniți,
Prin iarba verde și prin flori,
Ca doi copii de-un vis vrăjiți,
Vă mistuiți în dulci strânsori
Și'n lacrimi vă priviți.*

*Au stat pâraele din mers,
Și totul pare fermecat...
Au stat și mierlele din viers
Și tac cum tace descântat
Intregul Univers.*

*O lună numai, luna Maiu,
Leagați în vraja ăstuia vis
Veți duce-al vostru dulce traiu.
Că'n leagăn sfânt de paradis
Pe-al țărū noastre plaiu.*

*In urmă veți pleca uniți,
Cu drag zămbind pe-aceleași căi,
In veci de veci nedespărțiți:
Iubiți ca'n ceasul cel d'intăi
Și pururi fericiți.*

ȘOVA-BĂCĂU

INAUGURAREA MONUMENTULUI

LUI

GRIGORE ALEXANDRESCU

Luni 10 Maiu la orele 11 a. m. dupe ce s'a oficiat un Te-Deum cu ocazia zilei de 10 Maiu in catedrala din Tergoviște, a început serbarea desvelirii monumentului fabulistului Alexandrescu, in cântecele corului școlar.

D-na Smara, reprezentanta Atheneului, a depus o coroană din partea acelei instituții.

După aceea D-sa a luat cuvântul, arătând viața și operile lui Gr. Alexan-

drescu și mulțumind tuturor aceloră cari i-au dat mână de ajutor pentru ridicarea acestui bust, care va arăta generațiilor viitoare că România știe să recunoască meritele fiilor ei.

In urmă ia cuvântul d. primar al orașului Tergoviște, care mulțumește d-nei Smara, inițiatorea ridicării monumentului.

Vorbesc rând pe rând directorul gimnaziului local, preotul Sima, căpitan Ciupagea, căpitan Alexandrescu — nepotul regretatului fabulist — d. Marin Georgescu și la urmă sculptorul Pavelescu, autorul monumentului.

Iată, în treacăt, câte-va note biografice asupra marelui fabulist român Gr. Alexandrescu.

Marele poet și fabulist de frunte s'a născut la anul 1812 în Tergoviște. El a scris mult și bine aproape in toate genurile.

Meritul cel mai mare al acestui scriitor se atribuie însă in mare parte genialelor sale *fabule*. Nică o scriere a marelui moralist Român n'a stărnit atâtea furii, atâtea polemici, atâtea apologii înflăcărâte, ca aceste *fabule* in cari reies toate iușurile lui precumpănitoare. Intr'adever, in *fabulele* sale, care ne amintește pe acelea ale francesului La Fontaine, el isi desvoltă toată puterea geniului său de creator.

In cele 120 de pagini vezi trecându-ți pe dinainte o lume întreagă, vițioasă, ascunsă sub pielea dobitoacelor sale! Lume trăită, lăsată nouă și viitoarelor generațiuni: pisici, șoareci, cârtări, măgari, viței, boi, câini, găște, urși, vulpoi, privighetori, etc., toate aceste îți sugerează o idee și pricepi îndată pe *gugumanii* puși in fruntea societății, pe *ipocriții* cu rasa de călugări, pe *burghezii* tembeli cari țin a-și lăuda spița neamului, pe *grosolanii* cari voesc a fi gentili, pe *egalitarii* falși cari nu vor egalitate de cât între cei mari, pe *ciocoi*, pe *parvenitii* îngâmfați și desprețuitori de tot ce e mai mic ca danșii, și pe alții mulți... căci mulți are D-zeu in bătaură!

Poetul Gr. M. Alexandrescu a murit la 1885 in etate de 73 ani.

REPORTER

GEMENELE

DUPĂ CATULLE MENDES

Erau născute din aceea-și mamă, in aceea-și zi și oră; și tocmai de aceasta semănau așa de bine.

Chiar cunoscuții, nu puteau deosebi bine care este Marta și care e Teresa.

Semănau ca să zic așa: ca două picături de rouă de pe două din petalele unei aceleiași flori.

Cu toate acestea tot se deosebiau gingașele surorii, dar numai intr'un lucru; și acesta e secret de tot. Marta nu scia cum tremură mâna mică și albă a unei fete tinere sub buzele arzătoare ale vre-unui ștregar; pe când Teresa dăduse tot ceea-ce ar fi putut da in schimbul unui sêrut.

Seara la grădină, perechile de tineri (câte un văr și o verișoară), pornesc la plimbare, braț la braț, ca să respire aer mai curat (cel puțin așa spun ele părinților). Numai că, aceste preumblări sunt cam periculoase, mai ales pentru verișoare...

— De ce? Vă spun eă acum!

Grădina are, cam in spre margini, nisce bolți foarte frumoase, dar așa de intunecoase, că luna abia poate să-și strecoare câterva raze singuratic, prin frunzișul deș și verde.

— Ei, și? Ce'i cu asta? Uite ce 'i. Prin aceste alee răcoroase, unde totul te indeamnă parcă numai la voluptăți sêlbatic, mai sunt și... bănci...

Ei, dar Teresa nu putea să stea toată viața nemăritată. Și de aceia părinții, cari pe semne mirosiseră și ei ceva, se hotărâră să o dea la casa ei.

Dar lucru ciudat este că ei nu-i aleseră de bărbat pe acela cu care ea avea obiceiul să se preumbe prin grădină, ci îi găsiră un bărbat *comme il faut*, un soț care nu părea de loc fără experiență și care, de sigur, că dacă ar fi găsit ceva in neregulă, era in stare să spele putina, chiar a doua zi după nuntă și asta fără multă politeț.

Și tocmai de asta Teresa era foarte neliniștită și tot așa și părinții ei.

Dar in zadar le fuse frica!

Soțul, când veni vremea mesei, eși triumfător din camera nupțială. Avea aerul unui viteaz, care ar fi luat un Eldorado!

Atunci să fi văzut chef pe părinți. Nu-și mai găseau loc de bucurie și nici nu auziră când tinera soție (adică Teresa) șopti încet de tot la urechia Martei: «Îți mulțumesc draga mea surioară, îți mulțumesc. . . . M'ai scăpat, luându-mă locul pentru aseară».

AURORA.

BIBLIOGRAFIE

«Schylloch și Comentarile d-lui Hajdeu» — e titlul unei broșuri scrisă de D-ra Louise Biber.

In această scriere d-ra Biber, care dovedește o deosebită cultură literară, caută a dovedi că cele susținute de d. Hajdeu in descrierea caracterului lui Schylloch sunt neintemeiate.

Broșura merită a fi citită, cu atât mai mult cu cât autoarea e o femeie.

Prețul e un leu.

O BIBLIOTECA

Doă milioane de cărți așezate pe regale de o lungime de 45 kilometri! Aproape de necrezut—dar totuși e adevărat. Atât conține muzeul britanic din Londra. După raporturile oficiale, s'a folosit in anul trecut 200.000 de